

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48 i z 1983 r. Nr 38, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków (Dz. U. Nr 19, poz. 101) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „(konserwator zabytków miasta wyłączonego z województwa)”,
- 2) w § 2 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje wyrazy: „oraz przygotowuje i aktualizuje dokumentację dóbr kultury i zabytków dla centralnej ewidencji zabytków.”,
- 3) w § 4 w pkt 5 wyraz „powiat” zastępuje się wyrazem „gmina”,
- 4) w § 5 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W ramach działu A rejestru może być prowadzona odrębna księga dla zabytków archeologicznych.”,
- 5) w § 6 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) decyzję o wpisaniu dobra kultury do rejestru.”,
- 6) § 7 otrzymuje brzmienie: „§ 7. Do rejestru wpisuje się dobra kultury nieruchome, ruchome oraz kolekcje na podstawie decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy.”,
- 7) w § 8 w ust. 1 oznaczenie „art. 99” zastępuje się oznaczeniem „art. 107 § 1”,
- 8) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Odpis decyzji konserwatora o wpisaniu dobra kultury do rejestru przesyła się jednostce organizacyjnej prowadzącej centralną ewidencję zabytków, a ponadto terenowemu organowi administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego, właściwemu ze względu na miejsce znajdowania się zabytku.”,
- 9) § 11 otrzymuje brzmienie: „§ 11. O wpisaniu do rejestru albo skreśleniu z rejestru zabytku nieruchomego ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.”,
- 10) § 13 otrzymuje brzmienie: „§ 13. 1. Centralna ewidencja zabytków jest zbiorem

dokumentacji ewidencyjnej zabytków nieruchomości, ruchomych i kolekcji z poszczególnych województw. Dobro kultury zostaje objęte centralną ewidencją zabytków po wstępnym zakwalifikowaniu przez konserwatora do wpisu do rejestru zabytków, jego udokumentowaniu i przekazaniu dokumentacji jednostce organizacyjnej prowadzącej centralną ewidencję zabytków. Centralna ewidencja zabytków nie obejmuje zabytków znajdujących się w muzeach i bibliotekach oraz zabytków wchodzących do narodowego zasobu archiwalnego.

2. Zbiór dokumentacji ewidencyjnej centralnej ewidencji zabytków obejmuje:
  - 1) ewidencję miast zabytkowych,
  - 2) ewidencję zabytków architektury i budownictwa,
  - 3) ewidencję zabytków ruchomych,
  - 4) ewidencję zabytków techniki,
  - 5) ewidencję stanowisk archeologicznych,
  - 6) ewidencję parków i ogrodów zabytkowych,
  - 7) ewidencję cmentarzy zabytkowych,
  - 8) inne rodzaje ewidencji — według wzorów zatwierdzonych przez jednostkę organizacyjną prowadzącą centralną ewidencję zabytków.
3. Centralną ewidencję zabytków prowadzi Ministerstwo Kultury i Sztuki — Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków.
4. Minister Kultury i Sztuki może powierzyć prowadzenie centralnej ewidencji zabytków Ośrodkowi Dokumentacji Zabytków w Warszawie.
5. Minister Kultury i Sztuki określi szczegółowe zasady prowadzenia centralnej ewidencji zabytków.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner